

Nr 730

Av herr Nihlfors m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 81, med förslag till förordning om statsbidrag till väg- och gatuhållning i vissa städer och stadsliknande samhällen m. m.

I proposition nr 81 med förslag till ny förordning om statsbidrag till vägar och gator i städer och stadsliknande samhällen beröres bl. a. frågan om en utsträckning av bidragsgivningen att även gälla underhållskostnader, som nu är undantagna statsbidrag.

Utredningen om städernas väghållning har enhälligt i sitt betänkande (SOU 1959: 19) förordat att statsbidrag för underhållskostnader skall utgå med 50 % till nu icke statsbidragsberättigade gator. Detta skulle enligt beräkningarna medföra en kostnadsökning för bidragsgivare med ca 16 milj. kronor per år.

Som skäl för sitt förslag hävdar utredningen den parallellitet som föreligger mellan de här aktuella gatorna och de s. k. enskilda vägarna på landsbygden.

Bidraget till dessa gator bör enligt utredningen beräknas per fyraårsperiod, på samma sätt som gäller för de hittills bidragsberättigade gatorna. Dock bör dessa bidrag inte bli föremål för den justering under 4-årsperioden som föreslagits beträffande de nu bidragsberättigade gatorna. Vidare har man undantagit vissa underhållsuppgifter.

Utredningens förslag har tillstyrkts av en rad remissinstanser, varibland förutom ett flertal städer länsstyrelserna i Stockholms, Östergötlands, Malmöhus, Kristianstads, Älvsborgs, Kopparbergs, Västerbottens och Norrbottens län. Vidare har bl. a. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, 1953 års trafikutredning, Länsvägsnämndernas förbund samt Svenska stadsförbundet förordat detsamma.

Departementschefen har emellertid inte velat godtaga förslaget. Som skäl härför anges bl. a. att man vid fördelningen av de bilskattemedel som skall ställas till väg- och gatuväsendets förfogande måste hålla fast vid kravet på att de mest angelägna ändamålen i första hand skall tillgodoses.

För vår del kan vi inte instämma i departementschefens ensidiga bedömning av denna fråga. Beträffande behovet av de här aktuella gatorna kan givetvis inga delade meningar råda. Frågan gäller således om kostnaderna för deras iståndshållande till en del skall belasta bilskatterna eller i sin helhet städernas skattebetalare.

Principen för statsbidrag till väghållningen är generellt sett knuten till vägarnas betydelse för den allmänna samfärdseln. Utifrån bl. a. den principen utgår statsbidrag med lägre procentsats till enskilda vägar än till de allmänna.

Det är därför också rimligt att de för den *allmänna* samfärdseln betydelsefullare gatorna har högre statsbidrag än de här aktuella s. k. »övriga gatorna». Vi anser det emellertid vara felaktigt att övriga gator inte skall er-hålla något statsbidrag alls för underhållet.

En rimlig konsekvens av den princip som ligger till grund för den i för-hållande till de allmänna vägarna lägre bidragsprocenten för de enskilda vägarna borde bli att de »övriga gatorna» får det av utredningen föreslagna 50 %-bidraget.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposi-tion nr 81 måtte besluta, att de gator och vägar i städer, för vilka ej nu utgår något statsbidrag, i enlighet med vad ovan föreslagits kommer i åtnjutande av bidrag å 50 % av de be-lopp, vartill stadens kostnader för underhållet beräknas skä-ligen bära uppgå, och att vederbörande utskott utarbetar erforderlig författningstext härför.

Stockholm den 29 mars 1960

Folke Nihlfors

Olof Hammar

Martin Larsson

Ragnhild Sandström

Margit Vinge

Axel Gustafsson

Borås

Sigfrid Löfgren

Gustav Boija

Eric Nelander